အတွဲ ၅ အမှတ် ၃

ရွှေသွေး ဂျာနယ်

ကာဝရ်

၁၃၃၄ ခု၊ ပြာသိုလဆုတ် ၂ ရက် (၂၀-၁-၇၃)

ဓါတ် လမ်း ဆောင် ရေ သား

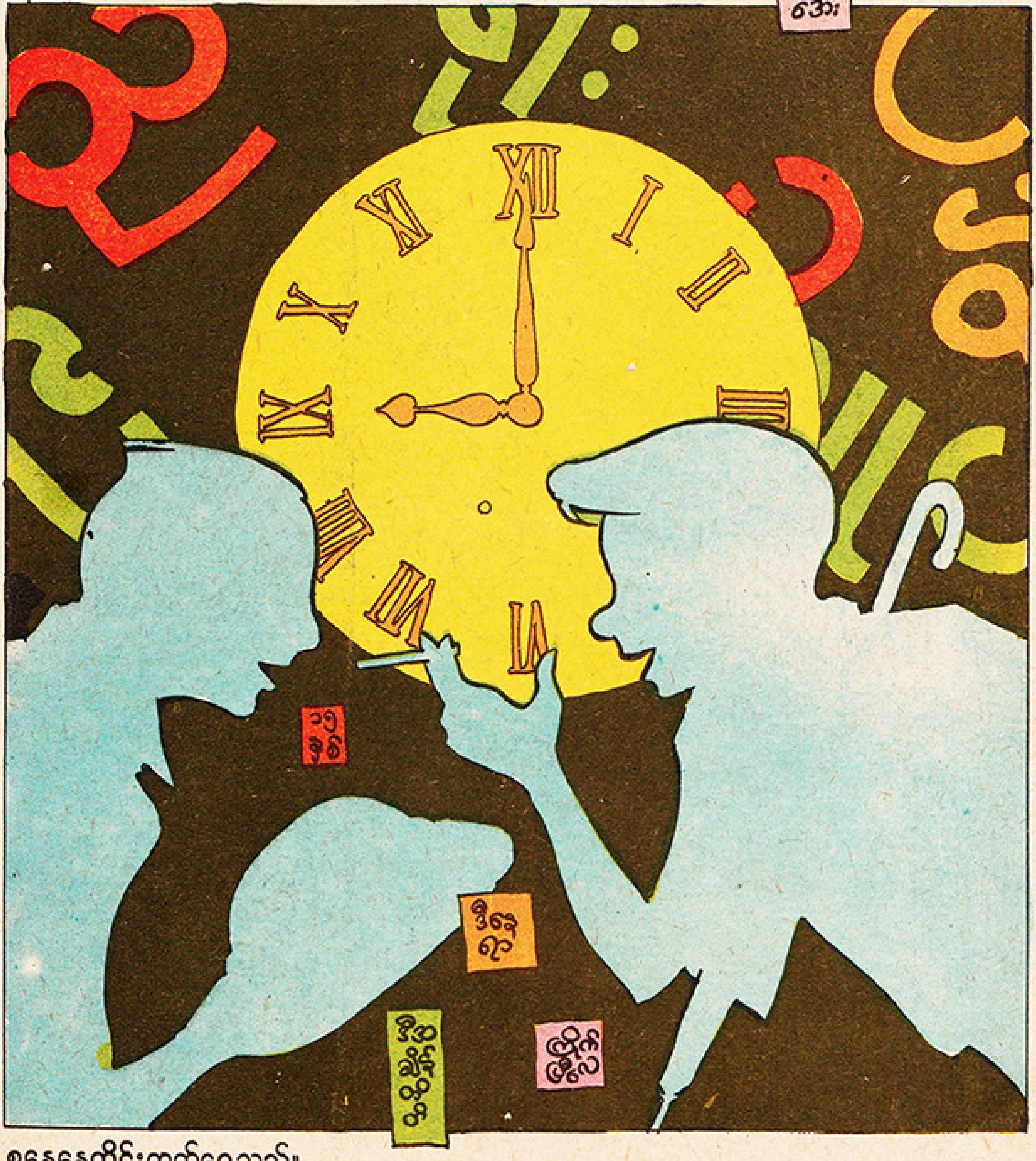

စနေနေ့တိုင်းထုတ်ဝေသည်။

၉-နာရီထိုးဖို့ ၁၀-မိနစ်
ရဲကြပ်ကြီးတယောက်ဟာ မဟာဗန္ဓုလပန်းခြံကို ရောက်တော့ လက်ပတ်နာရီကြည့်ပြီး–
တရားရုံးချုပ်က နာရီကို လှမ်းကြည့်ပြန်တယ်။
ဆောင်းညက အေးတာကြောင့် လမ်းလျှောက်လာတဲ့သူတွေ ရှင်းနေတယ်။ လွတ်လပ်ရေး ကျောက်တိုင်နားမှာတော့ လူတယောက် ရပ်နေတာကို တွေ့ရတယ်။ ရဲကြပ်ကြီးဟာ အဲဒီလူဆီကို တည့်တည့် မတ်မတ် လျှောက်သွားတယ်။
မီးခြစ်ပါယင် တဖွာလောက်
ရှိပါ တယ်
အနားရောက်တော့ အဲဒီလူက ဆီးပြီး–
ခုတ်မီးခြစ်ရောင်ကြောင့် ထိုသူရဲ့ မျက်နှာကို သေသေချာချာ မြင်လိုက်ရတယ်။

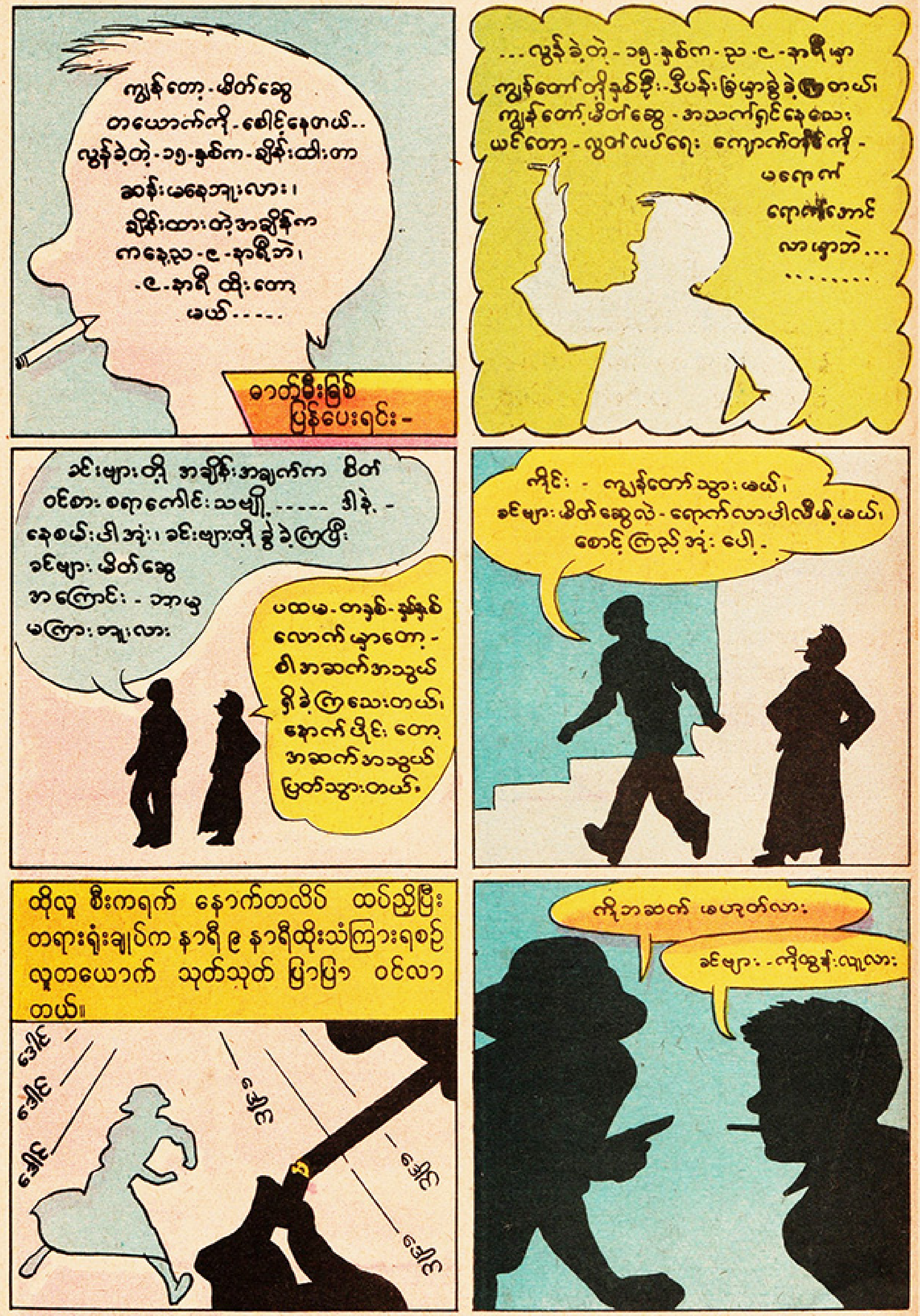
ကျွန်တော့်-မိတ်ဆွေ
တယောက်ကို-စောင့်နေတယ်..
လွန်ခဲ့တဲ့-၁၅-နှစ်က-ချိန်းထားတာ
ဆန်းမနေဘူးလား၊
ချိန်းထားတဲ့အချိန်က
ကနေ့ည-၉-နာရီဘဲ၊
-၉-နာရီ ထိုးတော့
မယ်.....
ခါတ်မီးခြစ်
ပြန်ပေးရင်း-
...လွန်ခဲ့တဲ့-၁၅-နှစ်က-ည-၉-နာရီမှာ
ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦး-ဒီပန်းခြံမှာခွဲခဲ့ကြတယ်၊
ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ-အသက်ရှင်နေသေး
ယင်တော့-လွတ်လပ်ရေး ကျောက်တိုင်ကို-
မရောက်
ရောက်အောင်
လာမှာဘဲ...
....
ခင်ဗျားတို့ အချိန်းအချက်က စိတ်
ဝင်စားစရာကောင်းသမျို့.....ဒါနဲ့-
နေစမ်းပါအုံး၊ ခင်ဗျားတို့ ခွဲခဲ့ကြပြီး
ခင်ဗျားမိတ်ဆွေ
အကြောင်း-ဘာမှ
မကြားဘူးလား
ပထမ-တနှစ်-နှစ်နှစ်
လောက်မှာတော့-
စာအဆက်အသွယ်
ရှိခဲ့ကြသေးတယ်၊
နောက်ပိုင်းတော့
အဆက်အသွယ်
ပြတ်သွားတယ်။
ကိုင်း-ကျွန်တော်သွားမယ်၊
ခင်ဗျားမိတ်ဆွေလဲ-ရောက်လာပါလိမ့်မယ်၊
စောင့်ကြည့်အုံးပေါ့-
ထိုလူ စီးကရက် နောက်တလိပ် ထပ်ညှိပြီး
တရားရုံးချုပ်က နာရီ ၉ နာရီထိုးသံကြားရစဉ်
လူတယောက် သုတ်သုတ် ပြာပြာ ဝင်လာ
တယ်။
ဒေါင်
ဒေါင်
ဒေါင်
ကိုဘဆက် မဟုတ်လား
ခင်ဗျား-ကိုထွန်းလူလား

(ရဲကြပ်ကြီး - ကိုထွန်းလူသည် - တိုင်းပြည် "တာဝန်" ကျေသောသူဖြစ်ကြောင်း - ကျွန်ုပ်ပြလိုက်လေသတည်း။) ပြီး

ကျောင်းအားရက် တရက်တွင် ခင်ဇော်တို့ သူငယ်ချင်းတစုသည် မြေနီကုန်းသို့ ရုပ်ရှင်လာကြည့်ကြသည်။

သူ့အပြစ်နဲ့သူ

ရေး… မျိုးမြင့်မြတ်

ကာတွန်း…. ကောင်းမျိုးထွန်း

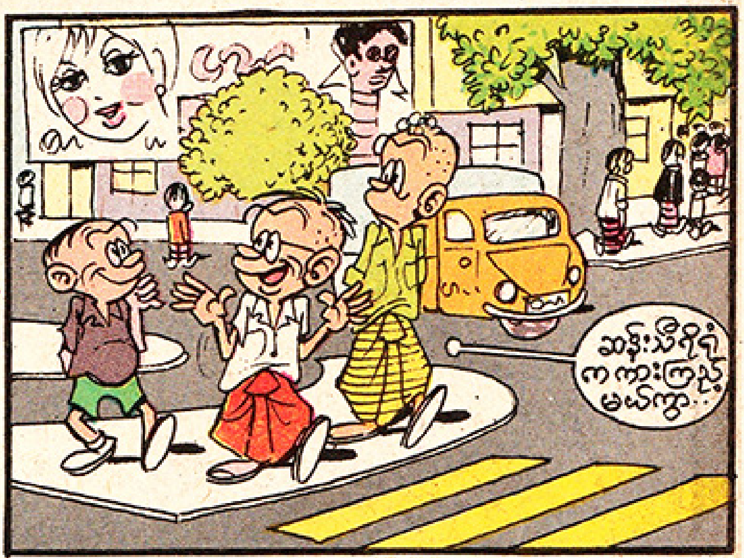

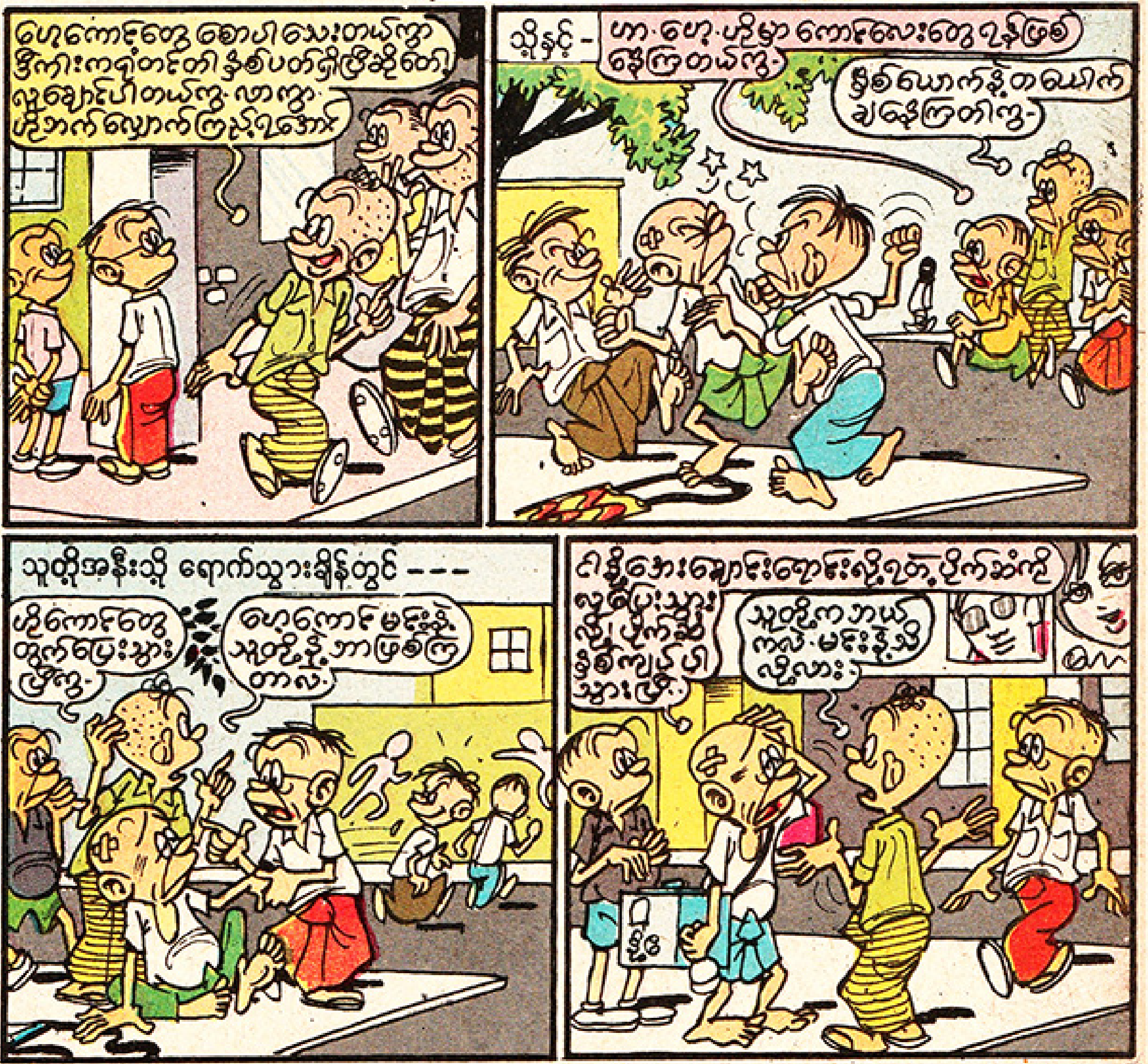

တောက်-ဒီသက်သက် အနိုင်ကျင့်တာ-
ဒီကောင်တွေ ဒီအနီးတဝိုက်မှာရှိမှာဘဲ လိုက်ရှာရအောင်
သို့နှင့် ပိုက်ဆံ လုပြေးသော ကောင်လေး နှစ်ယောက်အနက် တယောက်ကို တွေ့ရသဖြင့် –
ဟာ-ဟိုမှာ ဟိုကောင်မဟုတ်လား--
ဟာ-ဟုတ်တယ်ကွ-သူ့အဖော်ကော မသိဘူး-
ငါဘယ်သိမလဲ-ငါနဲ့ဘာဆိုင်လို့လဲ
ဟေ့ ခလေးတို့ ဘာဖြစ်ကြတာလဲ-ဟေ-
ဒီကောင် သူ့ဆီက ပိုက်ဆံလုပြေးလို့ ဦးရဲ-
ဟေ့-ဘာဖြစ်ကြလို့လဲ ချာတိတ်တို့

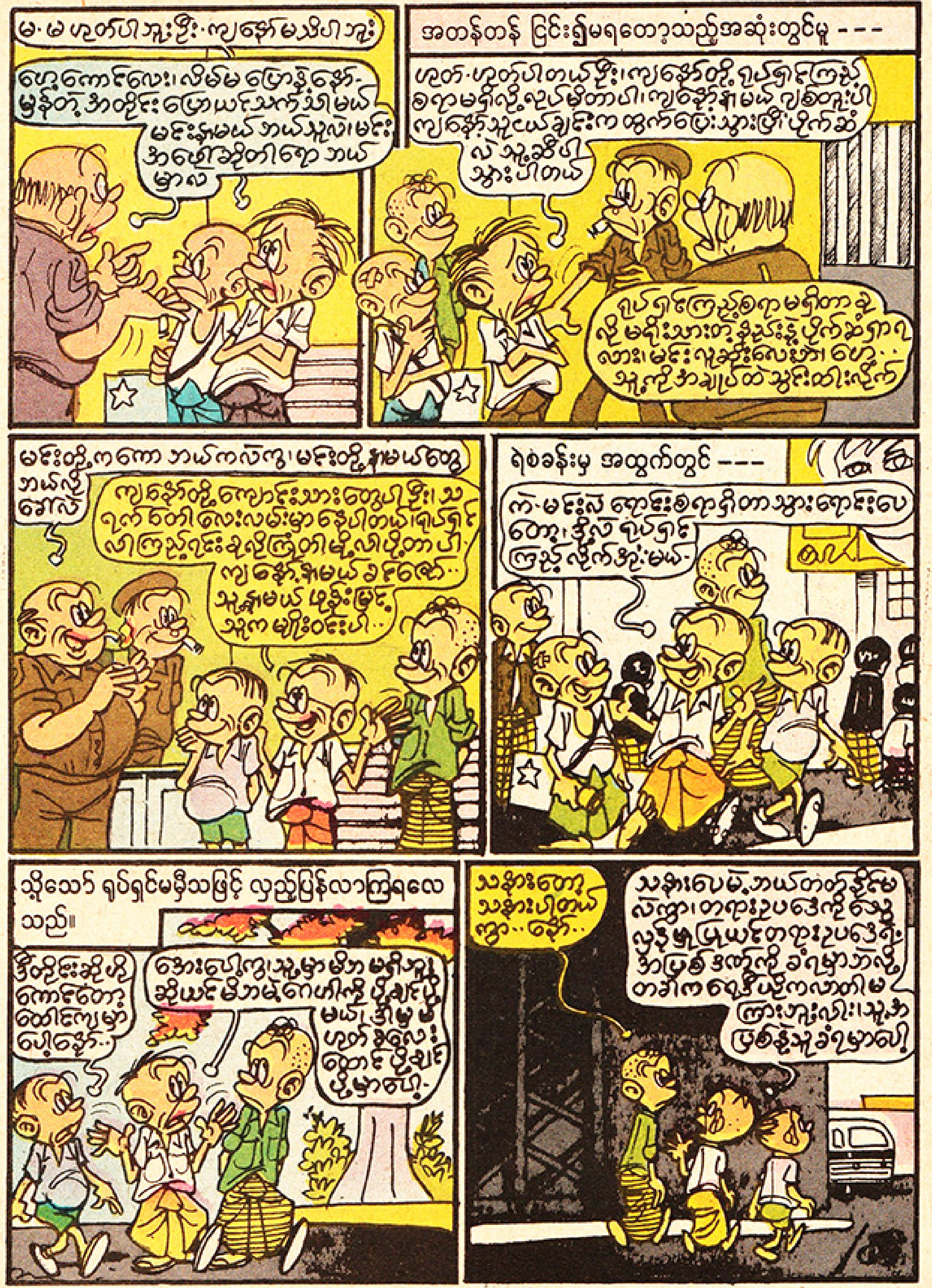

မ-မ ဟုတ်ပါဘူးဦး-ကျနော်မသိပါဘူး
ဟေ့ကောင်လေး၊ လိမ်မပြောနဲ့နော်- မှန်တဲ့အတိုင်းပြောယင်သက်သာမယ် မင်းနာမယ်ဘယ်သူလဲ၊ မင်းအဖော်ဆိုတာတွေ ဘယ်မှာလဲ
အတန်တန် ငြင်း၍မရတော့သည့်အဆုံးတွင်မူ ---
ဟုတ်-ဟုတ်ပါတယ်ဦး၊ ကျနော်တို့ ရုပ်ရှင်ကြည့်စရာမရှိလို့ လုပ်မိတာပါ၊ ကျနော့်နာမယ် ဂျစ်တူးပါ၊ ကျနော့်သူငယ်ချင်းက ထွက်ပြေးသွားပြီး ပိုက်ဆံလဲ သူ့ဆီပါသွားပါတယ်
ရုပ်ရှင်ကြည့်စရာမရှိတာနဲ့ လိုမရိုးသားတဲ့နည်းနဲ့ ပိုက်ဆံရှာရလား၊ မင်းရူးသေးလေးဟာ၊ ဟော့.. အဲ့ဒါကိုအချုပ်ထဲသွင်းထားလိုက်
မင်းတို့ကကော ဘယ်ကလဲကွ၊ မင်းတို့နာမယ်တွေ ဘယ်လိုခေါ်လဲ
ကျနော်တို့ ကျောင်းသားတွေပါဦး၊ သူ ဂုဏ်ဝေါလေးလမ်းမှာ နေပါတယ်၊ ရုပ်ရှင်လာကြည့်ရင်း ခုလိုကြုံတာနဲ့ လာပို့တာပါ၊ ကျနော့်နာမယ် ခင်ဇော်... သူ့နာမယ် ဟုန်းမြင့်.. သူက မျိုးဝင်းပါ..
ရဲစခန်းမှ အထွက်တွင် ---
ကဲ-မင်းသ တောင်းစရာရှိတာသွားတောင်းလေ တော့၊ အိုလဲ ရုပ်ရှင်ကြည့်လိုက်အုံးမယ်-
သို့သော် ရုပ်ရှင်မမှီသဖြင့် လှည့်ပြန်လာကြရလေသည်။
သနားတော့ သနားပါတယ်ကွာ..ခော်..
သနားလေမဲ့ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲကွာ၊ တရားဥပဒေကို လွန်ဖောက်ဖျက်ယင် တရားဥပဒေရဲ့ အပြစ်ဒဏ်ကို ခံရမှာဘဲလေ၊ တခါက ရှေးဆိုကလာတာ မကြားဘူးလား၊ သူ့အပြစ်နဲ့သူ ခံရမှာပါ!

စူးစမ်းရှာဖွေသူများ

မုံရွာဝင်းဖေ
ကျော်ကျော်

ရှားလွတ်အက်မင်နာ

ရှားလွတ်အက်မင်နာသည် အမေရိကန်ပြည်သူ အမျိုးသမီးသတင်းထောက်တဦးဖြစ်၍ နိုင်ငံတကာဆိုင်ရာ သတင်းဖြန့်ချိရေးဌာနတွင် သတင်းထောက်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

၁၉၄၄ ခုနှစ်တွင် သူသည် ကြက်ခြေနီလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် အာရှတိုက်သို့ သွားရောက်ခဲ့ပြီးနောက် အိန္ဒိယ၊ မြန်မာနှင့် တရုပ်နိုင်ငံတို့တွင် ကြက်ခြေနီလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးသောအခါ အာရှတိုက်တွင် ထူးခြားသော အပြောင်းအလဲများ ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိပေသည်။ ယင်းတို့ကား တရုပ်နိုင်ငံတွင် တော်လှန်ရေးဖြစ်ပွားခြင်း၊ အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် ပဒေသရာဇ်စံနစ်ချုပ်ငြိမ်းခြင်း၊ အင်ဒိုနီးရှားနှင့် အခြားအရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံများတွင် လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲများ ပြင်းထန်နေခြင်း၊ ကိုရီးယားနှင့် ဗီယက်နမ်တွင် စစ်ဖြစ်နေခြင်းစသည်တို့ပင် ဖြစ်၏။ ယင်းသို့သော စိတ်ဝင်စားဘွယ် ဖြစ်ရပ်များကြောင့် ရှားလွတ်အက်မင်နာသည် အမေရိကန်သို့ မပြန်သေးပဲ အာရှတိုက်တွင်သံသရာလည်နေခဲ့ပေသည်။ သူသည်သတင်းစာသမား တယောက်အဖြစ် စစ်မြေပြင်များ အတွင်း စွန့်စားသွားလာနေခဲ့၏။

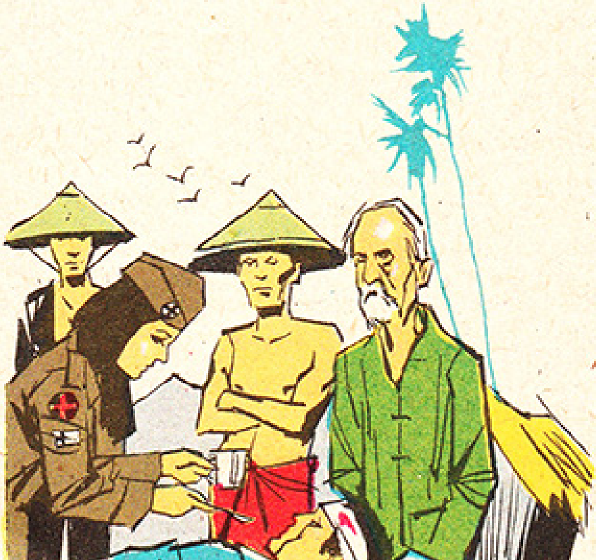

၁၉၄၆ ခုနှစ်တွင် သူသည် ကမ္ဘောဒီးယားနှင့် ဗီယက်နမ်သို့သွားရောက်ခဲ့၏။ ထိုစဉ်က ထိုဒေသများမှာ ပြင်သစ်ပိုင် အင်ဒိုချိုင်းနားဟုခေါ်သော ပြင်သစ်လက်အောက်ခံ ကိုလိုနီနယ်မြေများ ဖြစ်ပေသည်။ ကိုလိုနီစံနစ်ဆန့်ကျင်ရေးနှင့် လွတ်လပ်ရေးကို ဦးတည်သော ဒေသခံ

တိုင်းရင်းသား လက်နက်ကိုင် အင်အားစုများနှင့် ပြင်သစ်တို့ စစ်ဖြစ်ပွားနေသော အခါကာလလည်း ဖြစ်၏။

တနေ့တွင် ရှားလွတ်အက်မင်နာသည် ကမ္ဘောဒီးယားရှိ အန်ကောဝပ်ဘုရားကျောင်းတော်သို့ သွားရောက်လေ့လာကြည့်ရှုလေသည်။ ထိုစဉ် အစ်ဆာရက် ခေါ် ကမ္ဘောဒီးယားပြောက်ကျားများ၏ ချောင်းမြောင်းပစ်ခတ်ခြင်းခံရရာ ပြင်သစ်စစ်သားတဦးက ကယ်ဆယ်ခဲ့သဖြင့် အသက်ချမ်းသာရာ ရခဲ့သည်။

ထိုနောက် သူသည် ပြင်သစ်စစ်စခန်းတခုသို့ ရောက်ရှိသွားပြီး လက်ဖတင်နင် ရောဗတ်ဂိုဗင်ဆိုသူနှင့် ရင်းနှီးခင်မင်ခဲ့၏။ တနေ့တွင် ရောဗတ်ဂိုဗင်နှင့်အတူ ဆိုင်ဂုံသို့ ဂျစ်ကားဖြင့် သွားကြစဉ် လမ်း၌ ဗီယက်မင်းပျောက်ကျားတပ်တတပ်နှင့် တွေ့ဆုံကာ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွား၏။ ရှားလွတ်အက်မင်နာမှာ တိုက်ပွဲတွင် ကျဆုံးသူများကို တွေ့ရသောအခါ မူးမေ့သွားလေသည်။ ရောဗတ်ဂိုဗင်က သူ့ကို သတိရအောင်ပြုစုမှ သတိရလာလေသည်။ အက်မင်နာသည် သတိရလျှင်ရချင်း ရှိုက်ကြီးတငင်ငိုကြွေးတော့၏။ “ငိုပါ၊ ငိုပါ၊ ခင်ဗျားဟာ မိန်းမသားတယောက်ဘဲ။ အားရအောင်သာ ငိုလိုက်ပါ။ အခုလို ငိုနိုင်တာကိုဘဲ ဘုရားသခင်ကို ကျေးဇူးတင်ဦး”ဟု ရောဗတ်ဂိုဗင်က အားပေးနှစ်သိမ့်ရ၏။

ထိုနောက်တွင် ရှားလွတ်အက်မင်နာသည် စစ်မြေပြင်အနှံ့ လှည့်ပတ်သွားလာနေခဲ့၏။ သတင်းစာသမားတဦးဖြစ်မှန်းသိသွားကြသဖြင့် မည်သူကမျှ သူ့ကို အန္တရာယ်မပြုကြတော့ပေ။ အက်မင်နာသည် တိုင်းရင်းသားများနှင့် တွေ့ဆုံ၍လည်း စုံစမ်းမေးမြန်းခြင်းများ ပြုလုပ်သည်။ “ကျွန်တော်တို့ဟာ ကိုယ့်တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေးအတွက် တိုက်ပွဲဝင်နေခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့မြေပေါ်မှာ ကျူးကျော်လာပြီး ကျွန်တော်တို့ကို လက်နက်ကိုင်တိုက်ခိုက်နေတဲ့ နိုင်ငံခြားသားများဟာ ဘယ်တော့မှ အနိုင်ရလိမ့်မယ် မဟုတ်ဘူး”ဟု တိုင်းရင်းသားများက ပြောပြကြ၏။

ဤသို့ဖြင့် ရှားလွတ်အက်မင်နာသည် တရားသော စစ်နှင့် မတရားသော စစ်တို့၏ ခြားနားပုံကို မြင်လာကာ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်။ သူ၏ စွန့်စားမှုသည် ကမ္ဘာ့သူ ကမ္ဘာ့သားတို့အတွက် ဖြစ်ရပ်မှန်များကို တနည်းတလမ်း ဆောင်ကြဉ်းပေးနိုင်ခဲ့ပေသည်။

ငိုထမင်းဆု
ကာတွန်း
မောင်မောင်သက်
နယ်သူနယ်သားအပေါင်းတို့လေး -- မနက်ဖြန် ရွှေပြည်သာဘုရင်ကြီးကြွလာ မည်ဖြစ်၍ စားသောက်ဘွယ်ရာ ပွဲတော် စာများ ဆက်သနိုင်သည် ---
တခါတုန်းက ရွှေပြည်သာတိုင်းပြည်တွင် —
တို့နယ်ကနာမယ်ကြီး တဲ့ ငိုထမင်းဆက် သရင် မကောင်း ဘူးလား --
ဒီအကြံ ကောင်းတယ်
ကောင်းတယ်
အင်း-ဘုရင်ကြီးကို တခါမှ မမြင်ဘူးတော့ ငိုထမင်းဆက်ဘို့ ခက်တယ်
ဘုရင်ကိုဆက်ဘို့ ငါတို့လဲနားမ လည်ဘူး-ကွ
ကျုပ်လဲငိုထမင်းဆက်မှာဘဲ-ခင်ဗျားတို့ ဘာမှ မပူကြနဲ့ ကျုပ်လုပ်သလိုသာ လိုက်လုပ်ကြပေါ့
ဟုတ်ကဲ့
ထိုအချိန်တွင် မြို့စားကြီးရောက်လာပြီး
နောက်တနေ့ ဘုရင်ကြီးကြွလာစဉ်—
ကဲ့-ကျုပ်ရှေ့ဆုံးကသွားမယ်၊ နောက်ကတန်းစီ ဖြီးလိုက်ကြ၊ ကျုပ်ကိုကြည့်ပြီးလုပ်ကြဘို့ မမေ့ကြနဲ့-နော်
ဟုတ်ကဲ့

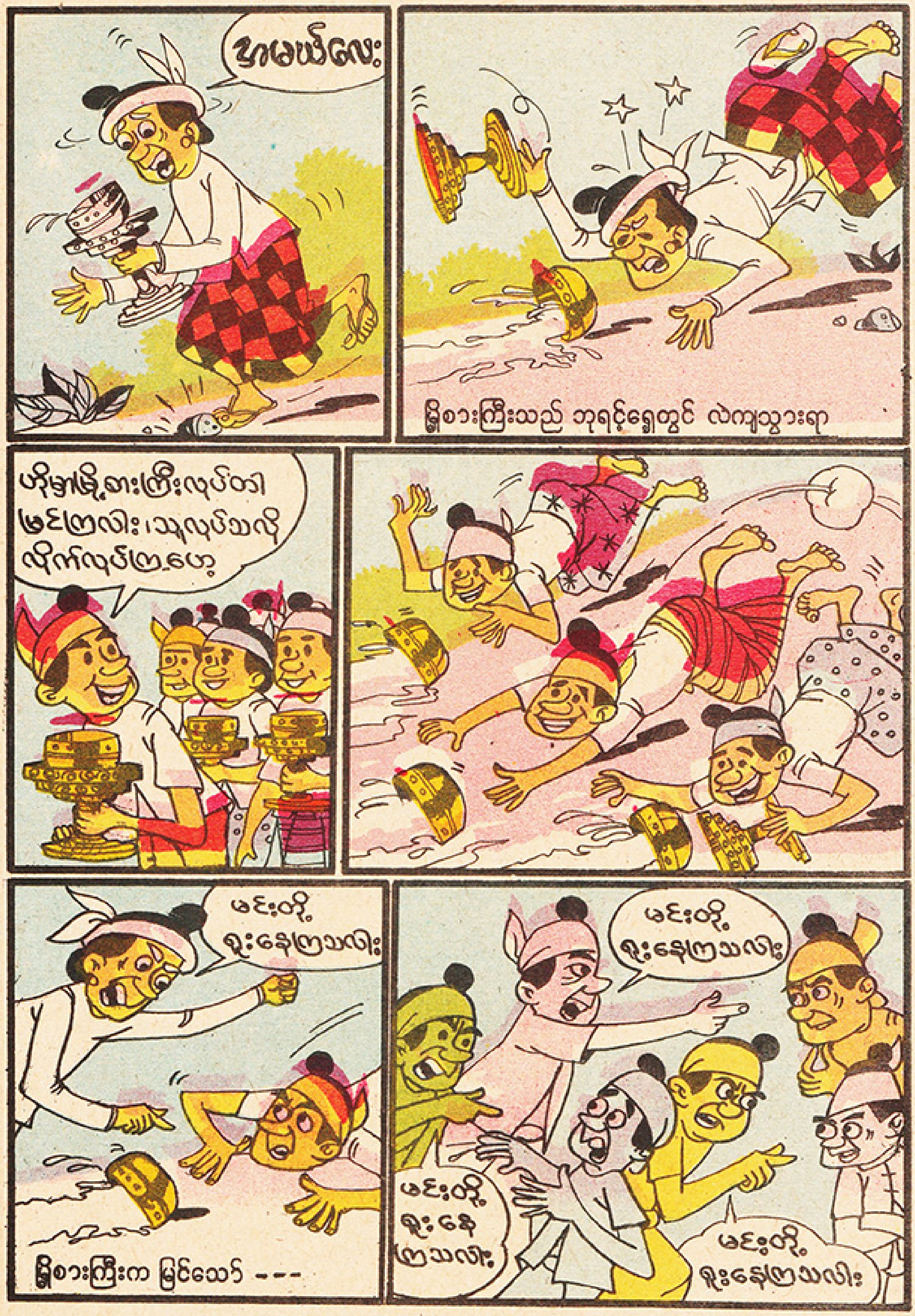

ဟာမယ်လေး
မြို့စားကြီးသည် ဘုရင့်ရှေ့တွင် လဲကျသွားရာ
ဟိုမှာမြို့စားကြီးလုပ်တာ
မြင်ကြလား။ သူလုပ်သလို
လိုက်လုပ်ကြပေဟ့
မင်းတို့
ရှုးနေကြသလား
မြို့စားကြီးက မြင်သော် ---
မင်းတို့
ရှုးနေကြသလား
မင်းတို့
ရှုးနေ
ကြသလား
မင်းတို့
ရှုးနေကြသလား

ကဲ-ကွာ
မြို့စားကြီးသည် စိတ်ဆိုးပြီး လက်သီး ဖြင့် ထိုးလေသည်။
ဖုပ်
ကဲ-ကွာ
နယ်သား များသည် မြို့စားကြီး လုပ်သည့်အတိုင်း လိုက်လုပ်ကြပြန်လေသည်။
ဒီနယ်က ဧည့်ခံတာ အဆန်း ဆုံးဘဲ ဟား-ဟား-ဟား
ဟား-ဟား-ဟား
ဟား ဟား ဟား
ကဲ-ကွာ
ဖုပ်
မင်းတို့ လာကြစမ်း
ငါတို့အားလုံး မင်း ဒဏ် သင့်တော့ မယ်-ကွ
မြို့စားကြီး က ငါလုပ် သလိုလိုက် လုပ်ဆို..
မှန်လှပါ ရိုးသား လှတဲ့နယ်သား များကိုခွင့်လွှတ် တော်မူပါ-
ငါ့-စိတ်ပျော်ရွှင်အောင် ဧည့်ခံကြလို့ သင်တို့ အားလုံး ဆုတော် ငွေများ ချီး မြှင့်မည်၊
ပြီး

အရိပ်ဘာ့ကြောင့်ပေါ်ရသနည်း

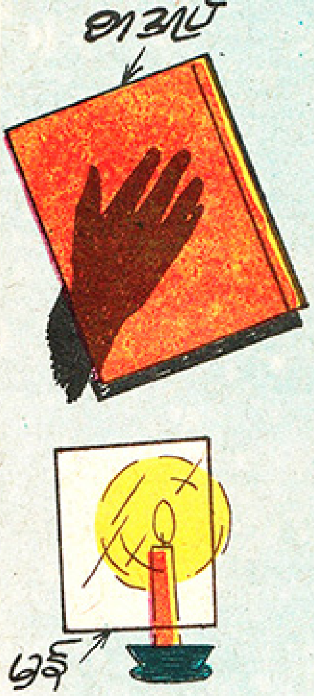

အလင်းရောင်သည် ဖြောင့်တန်းစွာ သွားသည်။ အချို့ပစ္စည်းထဲသို့ အလင်းရောင် ဖောက်ထွင်းသွားနိုင်သည်။ ဥပမာ= လေ၊ ရေ၊ မှန်ထဲသို့ အလင်းရောင်သည် အဆီးအတားမရှိ ကောင်းမွန်စွာ ဖြတ်သန်းနိုင်သည်။ ထိုအခါ အရိပ်ဖြစ်ပေါ်ခြင်းမရှိပေ။ စက္ကူ၊ ကပ်တူပြား၊ သံပြား၊ ကျောက်ပြား၊ စာအုပ် စသည်တို့ကိုမူ အလင်းရောင်သည် ဖောက်ထွင်း၍ မသွားနိုင်ပေ။ အလင်းတန်းသည် ယင်းတို့ကြောင့် ရပ်တန့်သွားသည်၊ ထိုအခါ ယင်းတို့၏ အရိပ် ဖြစ်ပေါ်လာရသည်။ ထို့ကြောင့် ဖယောင်းတိုင် မီးတောက်နှင့် စာအုပ် သို့မဟုတ် စက္ကူထူတချပ်အကြား သင့်လက်ကို ဖြန့်ထားလိုက်ပါက သင့်လက်၏အရိပ်သည် စာအုပ် သို့မဟုတ် စက္ကူထူပေါ်တွင် ပေါ်နေသည်ကို သင်တွေ့ရပေမည်၊ သင့်လက်အစား မှန်ပြားတချပ်ကို ထားကြည့်ပါက အရိပ်မထင်ကြောင်း တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။

တင်လှဦး

ဘောလုံးပြဿနာအဖြေရှာ

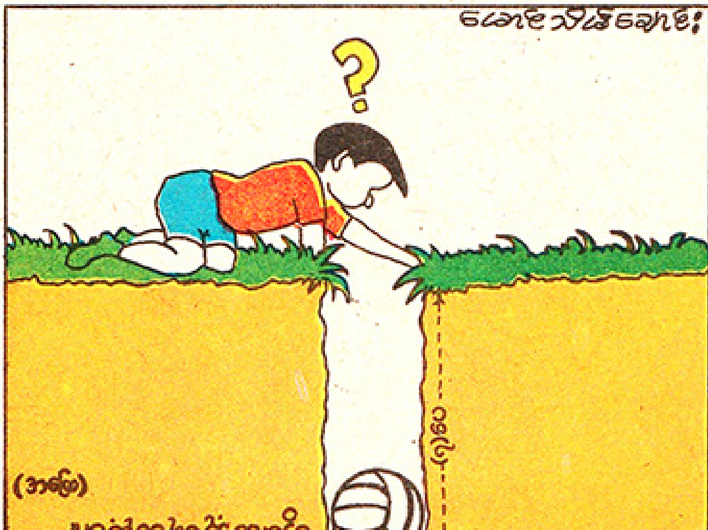

ကလေးတို့ရေ

“ ဂျင်လုံး ” ဆိုတဲ့ ကောင်လေး တယောက် ခုနစ်ပေနက်တဲ့တွင်းထဲ သူ့ဘောလုံး ကျသွားလို့ စိတ်ညစ်နေတယ်။ မြေပြင်ပေါ်ကို လက်နဲ့မထိဘဲ ဘောလုံး ရောက်အောင် သူလုပ်ချင်တယ်။ ဘောလုံးဟာ တွင်းနဲ့အံကျ ဖြစ်နေတယ်။ ဘောလုံးလေးကို လက်နှင့် မထိဘဲ မြေပြင်ပေါ်ရောက်အောင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲကွယ်။

နွားလည်ပါပြီ

ညိုညိုယဉ် (ဒိုက်ဦး)

"တုတ်တုတ်ရေ — အမ ရှိလား"

အိမ်ရှေ့မှနေ၍ ဒေါ်တင်က မေးပါသည်။ တုတ်တုတ် မဖြေခင်ပင် မေမေက ဒေါ်တင်ကို လှမ်းခေါ်လိုက်ပါသည်။

ဒေါ် တင် သည် ကျောင်းပိတ်ရက်နေ့တိုင်း တုတ်တုတ်တို့အိမ်သို့ ရောက်လာမြဲ ဖြစ်ပါသည်။ ဒေါ်တင်လာတိုင်း မေမေက ဝမ်းသာအားရ ကြိုပြီး အိမ်ရှိ စားစရာများကို ကျွေးပါသည်။ အဝတ်များ ကိုလည်း ပေးပါသည်။ ဒေါ်တင်သည် တုတ်တုတ်တို့အိမ်မှ အလုပ်များကို ကူညီ၍ လုပ်ကိုင်ပေးတတ်ပါသည်။ မေမေ့ အလုပ်များကို ကူလုပ်ပေး၍ တုတ်တုတ် သဘော ကျပါသည်။ သို့သော် တုတ်တုတ်တို့၏ အဝတ်များကို ပေး၍ တုတ်တုတ် မကျေနပ်ပါ။

"တုတ်တုတ်တို့ အင်္ကျီလေးတွေ မပေးပါနဲ့မေမေရယ်"

တုတ်တုတ်က အမြဲပြောပါသည်။ သို့သော် မေမေသည် တုတ်တုတ်၏ အင်္ကျီလေးများ သာမဟုတ်၊ မေမေတို့၏ အဝတ်များ ကိုလည်း ပေးပါသည်။ အိမ်တွင် စားစရာ လုပ်တိုင်းလည်း မေမေက ပို့ပေးပါသည်။ တုတ်တုတ်က အင်္ကျီတွေ အဝတ်တွေမပေးရန်ပြောတိုင်း "သနားပါတယ် သမီးရဲ့" ဟု မေမေက ပြောပါသည်။

သည်နေ့လည်းဒေါ်တင်လာပြန်ပြီး အိမ်ရှိ အလုပ်များကို ဝိုင်းကူလုပ်ပေးပါသည်။ ဒေါ်တင်ပြန်ခါနီးတွင် —

"ရော့ - မတင်ရေ၊ ညည်းတူမ အင်္ကျီလေးတွေ သေတ္တာရှင်းရင်းနဲ့ တွေ့လို့ ယူသွားပေတော့"ဟု ပြောသံကြားလိုက်ပါသည်။မေမေ့အသံကြောင့် တုတ်တုတ် ထွက်ကြည့်မိ၏။ မေမေက တုတ်တုတ်အင်္ကျီလေးများ ပေးလိုက်သည်ကို တွေ့ရ ပါသည်။ တုတ်တုတ် မေမေ့ကို မကျေနပ်ပါ။ အင်္ကျီလေးများကို နှမြောသည်။ ထို့ကြောင့် တုတ်တုတ် မေမေ့ကို စကားမပြောပဲ စိတ်ကောက်နေမိ၏။

"ရှင့် သမီးတော့ သူ့အင်္ကျီလေးတွေ မတင်ကို ပေးပစ်လို့ စိတ်ကောက်နေလေရဲ့"ဟုမေမေက ဖေဖေ့ကိုပြောသံကြားရ၏။ မကြာမီပင် —

"သမီးလာအုံး"

ဖေဖေကလှမ်းခေါ်၍ တုတ်တုတ် ထွက်လာရ၏။

"သမီးက သမီးအင်္ကျီလေးတွေ ပေးပစ်လို့ စိတ်ဆိုးနေတယ်ပေါ့"

"သမီး နှမြောလို့ပါဖေဖေ"

"နှမြောတော့ နှမြောရတာပေါ့ သမီးရဲ့။ သမီးဆီက အသုံးဝင်တဲ့ပစ္စည်းတခုခု၊ ဥပမာ သမီးရဲ့အခုသုံးနေတဲ့ စာအုပ်တအုပ်ပျောက်သွားတယ် ဆိုပါတော့၊ သမီး နှမြောမိမှာ အမှန်ဘဲ"

တုတ်တုတ်က ခေါင်းငြိမ့်ပြလိုက်၏။

"အေးပေါ့၊ ဒါက ကိုယ်အသုံးပြုနေတဲ့ ပစ္စည်းကိုးကွဲ့။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်အဖို့ အသုံးပြုလို့မရ

တဲ့ပစ္စည်းတွေကတော့ နှမြောစရာမဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ်အသုံးမပြုနိုင်ယင်' သုံးနိုင်တဲ့သူကိုပေးလိုက်ထာဟာလဲ မွန်မြတ်တဲ့အလုပ်ဘဲ သမီးရဲ့။ ဖေဖေပြောတာ သမီး သဘောပေါက်တယ်နော်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဖေဖေ”

“အခု အင်္ကျီလေးတွေဟာ သမီးဆီမှာ ထားတော့ အလကားဆွေးသွားရုံဘဲရှိမယ်။ ကိုယ့်ထက်အငယ်မရှိတော့ ဘယ်နားသွားသုံး မှာလဲ။ အခုလို ပေးလိုက်တော့ သမီးလဲ ကုသိုလ်ရတယ်။ အင်္ကျီလေးတွေလဲ အသုံးဝင်သွားတာပေါ့။ စေတနာဆိုတာ မတွန့်တို ကောင်းဘူး။ သမီးလဲ ဒီစေတနာ ကြောင့်နောက်အင်္ကျီ အသစ် ရလာမှာဘဲ။ ပြီးတော့ ဘာပစ္စည်းဘဲဖြစ်ဖြစ်တန်ဖိုးရှိတဲ့နေရာမှာ သုံးတတ် ရမယ်။ သမီးဆီမှာသာ ထားယင် ဒီအင်္ကျီ 'လေးတွေဟာ ဝတ်မရတော့ တန်ဖိုးမရှိဘူး။ မတင်ကို ပေးလိုက်တော့ သူ့သမီး လေးတွေ ဝတ်ရတာပေါ့။ ဒီတော့ တန်ဖိုးရှိလာတာပေါ့။ ဖေဖေပြောတာကို သမီး နားလည်တယ် မဟုတ်လား”

ဖေဖေပြောပြသည်ကို တုတ်တုတ်နားလည်ပါပြီ။

စေတနာဆိုသည်မှာ မတွန့်တိုကောင်းပေ။

မည်သည့် ပစ္စည်း ဖြစ်စေ တန်ဖိုးရှိသည့် နေရာတွင် အသုံးပြုတတ်ရပေမည်။

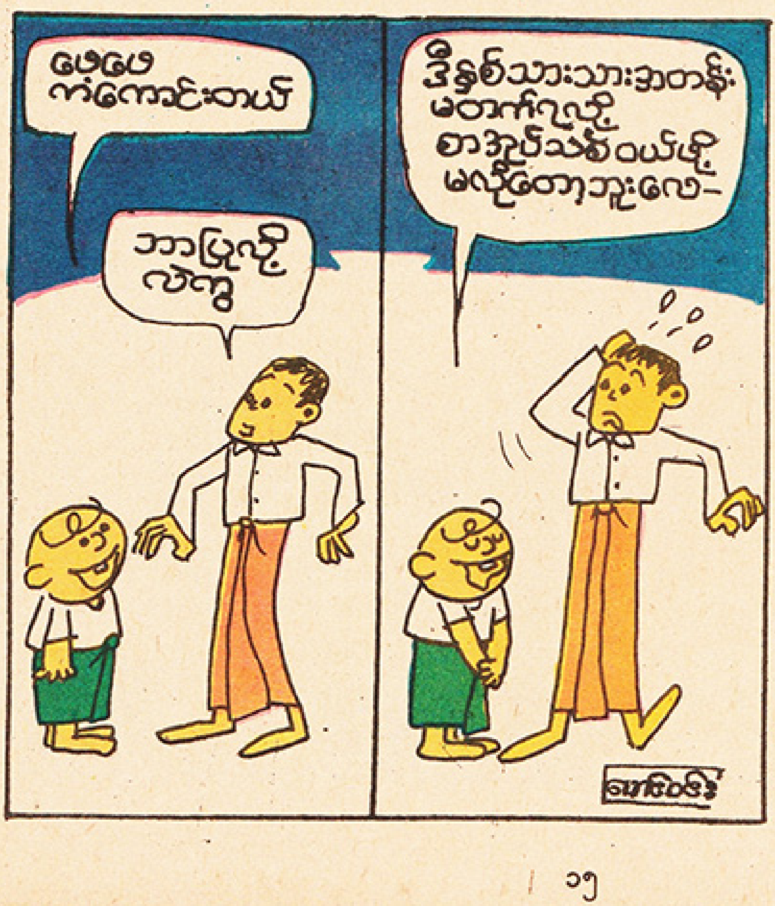

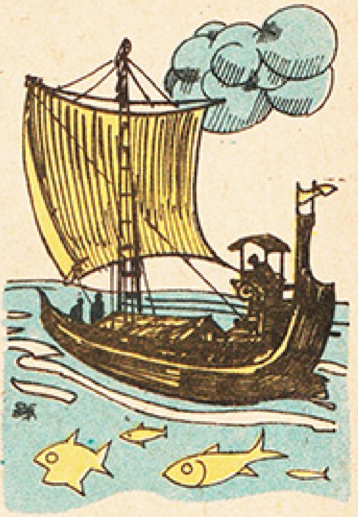

ဧရာ လမ်း

ဧရာဝတီ မဟာလမ်း၊
သူ့မွေးဖွားရာ
မြောက်ဖက်ခြမ်း။
နှစ်မြွာရောပြွမ်း ဖြစ်ပေါ်လာ၊
မေလိခနဲ့ မေခပါ။
ပခုက္ကူတည်ရာ အထက်နား၊
ချင်းတွင်းညီငယ်
ပေါင်းဝင်သွား။
အင်အားကောင်းတဲ့ ဧရာရေ၊
စီးဆင်း အမြဲပေ။
နှန်းတင်မြေ ဝဲယာကမ်း၊
စိုက်ပျိုးခင်းတွေလွှမ်း။
ရေလမ်းခရီး အဖိုးတန်၊
သွားကြ စုန်အဆန်။
ဘူမိနက်သန် မှန်ရာအရပ်၊
မြို့ပြကြီးတွေ မြစ်ကမ်းစပ်။
အနားမရပ် အမြဲပင်၊
ပင်လယ်ထဲသို့ဝင်။
သားတို့ပြည်ခွင် အံ့မခန်း၊
ဧရာဆိုတဲ့ မြစ်ကြောင်းလမ်း။ ။

လက်ပံနီ (ရေနံ့သာ)

R. 517

ပင်လယ်ဖျံ

ပင်လယ်ဖျံသည် ခွေး၊ ကြောင်တို့ကဲ့သို့ အသားစားသော နို့တိုက်သတ္တဝါ တမျိုးဖြစ်သည်။ ရေထဲတွင်နေသော်လည်း ခွေး၊ ကြောင်တို့ကဲ့သို့ပင် သွေးနွေးသတ္တဝါဖြစ်သည်။ ရေထဲတွင် ကြာကြာ နေနိုင်ရန် ကိုယ်အရေပြားအောက်ရှိ အဆီပြင်နှင့် ရေမြှုပ်သဖွယ် တစ်ရှူး ထပ်တို့က အထောက်အကူပြုသည်။

ပင်လယ်ဖျံ၏ ကိုယ်သည် လုံး၍ အထက်ပိုင်းကြီးပြီး အောက်ပိုင်းသွယ်သည်။ ဝေလငါး၏ကိုယ်နှင့် ဆင်ဆင်တူသည်။ ကိုယ်ပေါ်တွင် အမွေးတိုကလေးများ ပေါက်လျက်ရှိသည်။ ကိုယ်အရေပြားမှာ ဆီဆွတ်ထားသကဲ့သို့ ပြောင်နေသည်။ အရေပြားဆက် ခြေဖဝါး လက်ဖဝါးများ ရှိသည်။ ယင်းတို့ဖြင့် ရေထဲတွင် ယက်ကူး သွားလာသည်။ ရေအောက်၌ မိနစ်သုံးဆယ်ခန့်အထိ ငုပ်နေနိုင်သည်။ ယင်းလက်များဖြင့် ကုန်းပေါ်တွင် တွားသွားနိုင်သည်။

ပင်လယ်ဖျံမျိုး များစွာရှိသည်။ အထင်ရှားဆုံးမှာ ပင်လယ်ဖျံစစ် သို့မဟုတ် အမွေးရှိ ပင်လယ်ဖျံ၊ ဆီးလိုင်းယင်း ပင်လယ်ဖျံနှင့် သားမွေးရ ပင်လယ်ဖျံတို့ပင် ဖြစ်သည်။ ယင်းတို့အားလုံးသည် ပုံသဏ္ဍာန်အားဖြင့် ဆင်တူကြသော်လည်း အရွယ်မတူပေ။ အချို့မှာ ခြောက်ပေခန့် ရှည်ပြီး ကိုယ်အလေးချိန်ပေါင် ၁၀၀ ခန့်သာ ရှိသည်။ အချို့ကား ၁၆ ပေခန့် ရှည်ပြီး နှစ်တန်ခွဲခန့်အထိ လေးသည်။ အရောင်မှာ မီးခိုးရောင်၊ အညိုရောင်နှင့် အပြောက် အစက် အရစ်များ ဖြစ်ကြသည်။

တနှစ်လျှင် သားငယ်တကောင် သို့မဟုတ် နှစ်ကောင်အထိပေါက်သည်။

ရဲမြင့်

၂၅ ပြား

ရန်ကုန်မြို့၊ ၁၂၉-၁၃၁ ကုန်သည်လမ်း စာပေဗိမာန်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး
ဦးတင်ကြီးက ကင်းလွတ်ခွင့် အမှတ် ၀၁၂၈ အဒရ တာဝန်ခံ ထုတ်ဝေ၍၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ၃၆၁
ပြည်လမ်း၊ စာပေဗိမာန် ပုံနှိပ်တိုက် (မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၀၃၂)တွင် ဦးကျော်အုံးက ရိုက်နှိပ်သည်။

Read more Shwe Thway Journals at

Click below link

https://www.facebook.com/shwethwayjournal/